

Sjöfartsstyrelsen

INFORMATIONSBLAD NR 17/7.10.1996

ÄNDRINGAR I SJÖLAGEN

Sjölagen (674/94) har ändrats enligt följande:

författning nr	datum för utgivande	datum för ikraftträdande
369/95	17.03.1995	01.03.1996
234/96	24.11.1995	21.06.1996
421/96	13.10.1995	24.11.1996
462/96	20.06.1996	01.07.1996

Dessa ändringar i sjölagen återges bifogat. Sjölagen (674/94) har publicerats i sjöfartsstyrelsens informationsblad nr 17/1.10.1994.

Hannu Makkonen
Chef för juridiska byrån

Närmare upplysningar: Juridiska byrån

Dnr 9/30/96
ISSN 1239-0976

369/95

Lag

om ändring av sjölagen

Given i Helsingfors den 17 mars 1995

I enlighet med riksdagens beslut
ändras rubriken för 1 kap. 8 §, 8 § 2 mom. och 20 kap. 9 § sjölagen av den 15 juli 1994 (674/94)
samt
fogas till 1 kap. nya 8 a och 8 b §§ som följer:

1 kap.

Allmänna stadganden om fartyg

8 §

Fartygs sjövärdighet och säkra drift

Om fartygs konstruktion, utrustning, bemanning, säkra drift och ledningsarrangemang i anknytning till en säker drift samt om fartygs besiktning stadgas genom förordning. Genom förordning stadgas även om passagerarlistor och helikopterverksamhet på fartyg.

8 a §

Redarens säkerhetsledningssystem

Finska redare samt utländska redare som bedriver handelssjöfart på finskt vattenområde skall ha ett sådant säkerhetsledningssystem genom vilket fartygssäkerheten ombord på redarens fartyg utvecklas och upprätthålls.

Om redarens säkerhetsledningssystem stadgas genom förordning.

Trafikministeriet kan, enligt vad som stadgas genom förordning, utfärda närmare föreskrifter om redarens säkerhetsledningssystem. Sjöfartsstyrelsen kan, enligt vad som stadgas genom förordning, i enskilt fall bevilja undantag från

kraven i stadgandena och bestämmelserna om redarens säkerhetsledningssystem.

8 b §

Tillsyn

Om tillsynen över efterlevnaden av stadgandena och bestämmelserna om fartygs sjövärdighet och säkra drift samt ledningsarrangemang i anknytning till en säker drift ävensom tillsynen över efterlevnaden av stadgandena och bestämmelserna om redarens säkerhetsledningssystem gäller lagen om tillsyn över fartygssäkerheten (370/95) och vad som stadgas eller bestäms med stöd av den.

20 kap.

Straffstadganden

9 §

Fartygssäkerhetsförseelse och förseelse som innebär äventyrande av fartygssäkerheten

Den som bryter mot stadganden eller bestämmelser som utfärdats med stöd av 1 kap. 8 eller 8 a § skall, om inte strängare straff för gärningen stadgas i någon annan lag, för *fartygssäkerhetsförseelse* dömas till böter.

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsam-

het bryter mot stadganden eller bestämmelser som utfärdats med stöd av 1 kap. 8 eller 8 a § så att gärningen är ägnad att äventyra fartygs-säkerheten, skall för *förseelse som innebär äventyrande av fartygssäkerheten* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

Vid fartygssäkerhetsförseelse och förseelse som innebär äventyrande av fartygssäkerheten

får eftergift ske i fråga om anmälan, åtal eller straff, om förseelsen med beaktande av omständigheterna är ringa.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Helsingfors den 17 mars 1995

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Trafikminister Ole Norrback

234/96

Lag

om ändring av sjölagen

Given i Helsingfors den 24 november 1995

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i sjölagen av den 15 juli 1994 (674/94) 4 kap. och 21 kap. 1 § 2 mom. samt
fogas till 21 kap. 5 § ett nytt 3 mom. som följer:

4 kap.

Kvarstad på fartyg

1 §

Tillämpningsområde

Stadgandena i detta kapitel gäller kvarstad på fartyg för en sjöfordran som avses i denna lag och som i Finland eller ett annat land är eller kan bli föremål för talan.

Stadgandena i kapitlet gäller fartyg som är införda i det finska fartygsregistret eller ett motsvarande utländskt fartygsregister.

Stadgandena i kapitlet gäller inte

1) finska fartyg, om sökanden har sin hemort eller sitt huvudsakliga driftställe i Finland, eller

2) fordran på skatt, annan offentlig avgift eller annan offentligrättslig eller därmed jämförbar penningfordran.

2 §

Förhållande till de allmänna stadgandena om kvarstad

I fråga om sådan kvarstad på fartyg som avses i detta kapitel tillämpas vad 7 kap. rättegångsbalken och 3, 4 och 7 kap. utskönningslagen stadgar om kvarstad och verk-

ställighet av kvarstad, om inte något annat stadgas i denna lag.

3 §

Förutsättningar för kvarstad

Ett fartyg får beläggas med kvarstad endast för en sjöfordran som avses i 4 §.

Angående förutsättningarna för att belägga ett fartyg med kvarstad gäller dessutom vad 7 kap. 1 och 2 §§ rättegångsbalken stadgar om förutsättningarna för kvarstad.

Om sökanden har en fordran som är förenad med sjöpanträtt i fartyg enligt 3 kap. 2 §, får fartyget beläggas med kvarstad även om sökanden inte har gjort sannolikt att det är fara för att motparten förfar på ett sätt som äventyrar sökandens rätt.

4 §

Sjöfordran

Med sjöfordran avses ett anspråk som grundar sig på en eller flera av följande omständigheter:

1) skada som har orsakats av ett fartyg genom sammanstötning eller på något annat sätt,

2) dödsfall eller personskada som har orsakats av ett fartyg eller som har inträffat

i samband med driften av ett fartyg,

3) bärgning,

4) avtal som rör användning eller hyra av fartyg antingen på grundval av befraktningsavtal eller liknande,

5) avtal som rör befordran av gods med ett fartyg på grundval av befraktningsavtal, konossement eller liknande,

6) förlust av eller skada på gods inklusive resgods under befordran med fartyg,

7) gemensamt haveri,

8) bodmeri,

9) bogsering,

10) lotsning,

11) leverans av varor eller materiel för ett fartygs drift eller underhåll, oberoende av leveransort,

12) byggande, reparation eller utrustande av ett fartyg eller kostnader för dockning,

13) lön eller annan gottgörelse till befälhavaren eller annan ombordanställd på grund av dennes anställning på fartyget,

14) befälhavarens utlägg samt utlägg som gjorts av avsändare, befraktare eller avlastare eller agenter för fartygets eller dess ägares räkning,

15) tvist om äganderätten till ett fartyg,

16) tvist mellan delägare till ett fartyg om äganderätten eller besittningen till fartyget eller driften av eller intäkterna från detta, eller

17) panträtt på grund av inteckning eller annan på avtal grundad panträtt i fartyg.

5 §

Föremål för kvarstad

Kvarstad får läggas på det fartyg som sjöfordran hänför sig till.

Om en sjöfordran grundar sig på någon omständighet som avses i 4 § 1—14 eller 17 punkten, får kvarstad i stället läggas på ett annat fartyg som tillhör den som vid tiden för sjöfordrans uppkomst var ägare till det fartyg som avses i 1 mom.

Om någon annan än fartygets ägare är personligen ansvarig för en sådan sjöfordran på ett fartyg som avses i 2 mom., får kvarstad läggas antingen på det fartyg som sjöfordran hänför sig till eller på ett annat fartyg som tillhör gäldenären.

Oberoende av 1—3 mom. får ett fartyg beläggas med kvarstad endast om fartyget i Finland kan bli föremål för verkställighetsåtgärder som gäller sjöfordran.

Ett fartyg anses ha samma ägare om samma person eller samma personer äger alla andelar i det.

6 §

Begränsningar i fråga om beläggande av ett fartyg med kvarstad

På begäran av samma borgenär får kvarstad på ett fartyg beviljas endast en gång för samma sjöfordran.

Om säkerhet för en sjöfordran har ställts till befrielse från kvarstad, får kvarstad inte beviljas för samma sjöfordran. Kvarstad får dock beviljas, om borgenären visar att den ställda säkerheten har upphört att gälla eller att det annars finns särskilda skäl för kvarstad.

7 §

Användning av ett fartyg som har belagts med kvarstad

Ett fartyg som är belagt med kvarstad skall hindras att avgå.

Om fartyget har belagts med kvarstad med anledning av en omständighet som nämns i 4 § 15 eller 16 punkten, får domstolen dock för den tid som kvarstaden varar

1) tillåta den som har fartyget i sin besittning att mot borgen eller annan säkerhet nyttja fartyget, eller

2) bestämma om fartygets användning på andra villkor.

8 §

Hänvisningsstadgande

Om behörig domstol i ett ärende som gäller kvarstad på fartyg enligt denna lag stadgas i 21 kap.

21 kap.

Laga domstol och rättegång i sjörättsmål

1 §

Sjörättsdomstolarna

Vid behandlingen av sjöförklaringar, kvarstad på fartyg enligt 4 kap. samt i sådana

ärenden som avses i 18 kap. 21 och 22 §§ är domstolen domför med sjörättsdomstolens ordförande ensam.

5 §

*Behörig domstol vid befordran av
passagerare*

Utan hinder av 1 och 2 mom. kan talan

Helsingfors den 24 november 1995

också väckas vid sjörättsdomstolen för den ort där fartyget som utförde transporten blev belagt med kvarstad eller föremål för andra säkringsåtgärder. Om väckande av talan när säkerhet har ställts till befrielse från kvarstad gäller 3 § 2 mom. i detta kapitel.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Trafikminister Tuula Linnainmaa

421/96

Lag

om ändring av sjölagen

Given i Helsingfors den 13 oktober 1995

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i sjölagen av den 15 juli 1994 (674/94) rubriken för 9 kap. och 9 kap. 3 § 2 punkten, 10 kap. samt 12 kap. 1 § och 2 § 2 mom., samt
 fogas till 7 kap. 1 § ett nytt 4 mom., till 19 kap. 1 § 1 mom. en ny 7 punkt och till 1 § ett nytt 4 mom., varvid de nuvarande 4 och 5 mom. blir 5 och 6 mom., till 20 kap. nya 9 a och 9 b §§, till 21 kap. en ny 3 a § och till 22 kap. nya 6 och 7 §§, som följer:

7 kap.

Allmänna stadganden om ansvar

1 §

Redarens ansvar

 Om en fartygsägares ansvarighet för oljeska-
 da som orsakats av fartyg och om begränsning
 av fartygsägares ansvar stadgas i 10 kap.

9 kap.

Allmänna stadganden om ansvarsbegränsning

3 §

*Fordringar som ansvarsbegränsningen
 inte gäller*

Rätt till ansvarsbegränsning gäller inte

2) en fordran med anledning av oljeskada som omfattas av 10 kap. 2 § 1 mom.

10 kap.

Ansvar för oljeskada

1 §

Definitioner

I detta kapitel avses med

1) *olja* råolja och alla oljeprodukter som erhålls därav,

2) *beständig olja* beständig mineralolja såsom råolja, tung bränn- och dieselolja, smörjolja och andra till sin beständighet med dessa jämförbara oljor,

3) *oljeskada* skada som orsakats av förorening genom olja från ett fartyg och som uppkommit utanför fartyget, samt skador och kostnader som orsakats av förebyggande åtgärder; annan skada på grund av försämring av miljön än förlust av inkomst begränsas dock till kostnaderna för sådana rimliga åtgärder för återställande av miljön som har vidtagits eller kommer att vidtas,

4) *förebyggande åtgärder* alla ändamålsenliga åtgärder som efter det att en olycka har inträffat har vidtagits i syfte att förhindra eller begränsa en skada som uppstår genom förorening,

5) *olycka* en sådan händelse eller serie händelser med samma ursprung, som orsakar en oljeskada eller framkallar ett allvarligt och omedelbart förestående hot om en sådan skada,

6) *fartygsägare* den som är registrerad som fartygets ägare eller, om fartyget inte är registrerat, den som äger fartyget; har ett bolag registrerats som brukare av ett fartyg som tillhör staten, anses bolaget som ägare,

7) *fartyg* varje farkost samt varje annan flytande anordning som går för egen maskin eller är lämpad att bogseras av ett annat fartyg,

8) *1992 års ansvarighetskonvention* den 1969 ingångna konventionen om civilrättslig ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja (FördrS 80/80) sådan den lyder ändrad genom 1992 års protokoll om ändring av den 1969 ingångna konventionen om civilrättslig ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja,

9) *konventionsstat* en stat som har tillträtt 1992 års ansvarighetskonvention, samt

10) *område motsvarande Finlands ekonomiska zon* det område som definieras i lagen om Finlands fiskezon (839/74), i den 1985 ingångna överenskommelsen med Sovjetunionen om gränsen för den ekonomiska zonen, fiskezonen och kontinentalsockeln i Finska viken och i nordöstra delen av Östersjön (FördrS 88/86) och i den 1994 ingångna överenskommelsen med Sverige om avgränsningen i Ålands hav och norra Östersjön av Finlands kontinentalsockel och fiskezon samt Sveriges ekonomiska zon (FördrS 39/95).

2 §

Tillämpningsområde

Detta kapitel tillämpas på oljeskador som har uppkommit i Finland eller inom området motsvarande Finlands ekonomiska zon eller i en annan konventionsstat eller dess ekonomiska zon till följd av att beständig olja har läckt ut från ett fartyg som har konstruerats eller anpassats för att transportera beständig olja som bulklast. I fråga om ett fartyg som kan transportera både beständig olja och annan last skall dock stadgandena tillämpas endast när fartyget transporterar beständig olja som bulklast samt under resor som följer på en sådan transport, om det inte visas att fartyget inte har några rester kvar ombord från en sådan transport av beständig olja i bulk. Stadgandena tillämpas också på skador och kostnader som förorsakats av förebyggande åtgärder, var de än vidtagits, för att förhindra eller begränsa sådan skada genom förorening som på grund av ovan avsedd oljeskada utgör ett hot i Finland eller inom området motsvarande Finlands ekonomiska zon eller i en annan konventionsstat eller i dess ekonomiska zon.

Vad 1 mom. stadgar om en annan konventionsstats ekonomiska zon gäller även ifall en stat inte har upprättat en sådan zon men enligt folkrättens regler har bestämt ett område utanför och angränsande till statens territorialvatten som inte sträcker sig längre ut än 200 sjömil från de baslinjer från vilka statens territorialvatten mäts.

I fråga om lagens tillämpning på oljeskada som orsakats av ett krigsfartyg eller ett annat statsfartyg som används uteslutande för andra än kommersiella ändamål, eller på ett annat än i 1 mom. avsett fartyg samt på oljeskada som

orsakats av annan än beständig olja stadgas i 16 §. Har en oljeskada orsakats av ett fartyg som har konstruerats eller anpassats för att transportera beständig olja som bulklast, men har skadan inte en sådan anknytning till en konventionsstat som stadgas i 1 mom., skall 17 § tillämpas.

Stadgandena i detta kapitel tillämpas utan hinder av vad som i övrigt stadgas om tillämpning av utländsk lag vid finsk domstol.

Stadgandena i detta kapitel tillämpas inte om tillämpningen skulle strida mot Finlands åtaganden enligt ett internationellt fördrag.

3 §

Ansvar för en oljeskada

En fartygsägare är skyldig att ersätta en oljeskada som avses i 2 § 1 och 3 mom., även om varken han själv eller någon som han svarar för har orsakat skadan. Utgörs olyckan av en serie av händelser med samma ursprung är den ansvarig för skadan som var ägare av fartyget vid den första av dessa händelser.

Fartygsägaren är inte ansvarig om han visar att skadan

1) har orsakats av en krigshandlingar, fientligheter, inbördeskrig eller uppror eller av exceptionell, oundviklig och övermäktig naturtilldragelse,

2) i sin helhet har orsakats genom handling eller försummelse av tredje man med avsikt att orsaka skada, eller

3) i sin helhet har orsakats genom fel eller försummelse av en myndighet vid fullgörandet av skyldighet att svara för underhåll av fyrar eller andra hjälpmedel för navigering.

Ersättning enligt detta kapitel skall betalas även till den som enligt stadganden eller bestämmelser som utfärdats med stöd av lag är skyldig att vidta förebyggande åtgärder.

Har den skadelidande medverkat till skadan kan skadeståndet jämkas efter vad som provas skäligt.

4 §

Kanalisering av ansvar och regressrätt

Talan angående ersättning för oljeskada som avses i 2 § 1 och 3 mom. får väckas mot en fartygsägare endast med stöd av detta kapitel.

Ersättning för oljeskada som avses i 2 § 1 och 3 mom. får inte krävas av

1) anställda hos fartygsägaren, ställföreträdare för ägaren eller besättningsmedlemmar,

2) en lots eller en person som utan att tillhöra besättningen utför arbete i fartygets tjänst,

3) en redare som inte är ägare av fartyget, eller den som i fartygsägarens ställe nyttjar fartyget, eller befraktare, avsändare, avlastare, lastmottagare eller lastägare,

4) den som utför bärgning med fartygsägarens, redarens eller befälhavarens samtycke eller på uppdrag av myndighet,

5) den som vidtar förebyggande åtgärder, eller

6) den som är anställd hos eller företrädare för person som nämns i 2—5 punkten,

om inte personen i fråga har orsakat skadan uppsåtligt eller av grov vårdslöshet och med insikt att sådan skada sannolikt skulle uppkomma.

Ersättning som enligt detta kapitel har betalats för en oljeskada som har orsakats av en person som avses i 2 mom. 1, 2 och 4—6 punkten får krävas av den som har orsakat skadan endast om denne har orsakat skadan uppsåtligt eller av grov vårdslöshet och med insikt om att en sådan skada sannolikt skulle uppkomma. I fråga om fastställande av ersättning som arbetstagare eller tjänsteman skall betala, tillämpas härvid dock vad skadeståndslagen och lagen om arbetsavtal (320/70) stadgar om ersättningsskyldigheten för arbetstagare eller tjänstemän.

5 §

Ansvarsbegränsning och ansvarsbeloppen

En fartygsägare har rätt att begränsa sitt ansvar enligt detta kapitel för varje olycka till ett belopp motsvarande tre miljoner SDR för ett fartyg vars dräktighet är högst 5 000. Är dräktigheten högre än 5 000 höjs ansvarsgränsen med 420 SDR för varje dräktighetstal därutöver. Ansvaret skall dock inte i något fall överstiga 59,7 miljoner SDR. Rätten att begränsa ansvaret gäller inte ränta eller rättegångskostnader.

En fartygsägare har inte rätt att begränsa sitt ansvar om han har orsakat skadan uppsåtligt eller av grov vårdslöshet och med insikt om att en sådan skada sannolikt skulle uppkomma.

Med fartygets dräktighet avses bruttodräk-

tigheten beräknad enligt bestämmelserna om skeppsmätning i bilaga 1 till 1969 års internationella skeppsmätningkonvention.

6 §

Upprättande av begränsningsfond

Fartygsägaren kan begränsa sin ansvarighet så som stadgas i 5 § 1 mom. endast om han eller hans försäkringsgivare eller någon annan på hans vägnar enligt 12 kap. eller motsvarande lagstiftning i en annan konventionsstat upprättar en begränsningsfond som uppgår till ett belopp som motsvarar fartygsägarens ansvar.

I Finland upprättas en begränsningsfond vid den domstol där talan om ersättning enligt 21 kap. 3 a § har väckts eller kan väckas. När en begränsningsfond har upprättats kan fartygsägaren eller någon annan sakägare väcka talan i begränsningsmål för att få ansvaret fastslaget och begränsningsfonden fördelad.

7 §

Fördelning av en begränsningsfond

Om det ansvarsbelopp som stadgas i 5 § 1 mom. inte förslår till gottgörelse åt dem som är berättigade till skadestånd, fördelas begränsningsfondens medel mellan dem i förhållande till deras fordringar.

8 §

Ersättning från en begränsningsfond i vissa fall

Har någon innan begränsningsfonden fördelats betalat ersättning för en oljeskada som avses i 2 § 1 och 3 mom. träder han i fråga om det belopp som han enligt detta kapitel eller motsvarande lagstiftning i en annan konventionsstat har betalt i den skadelidandes ställe.

Visar fartygsägaren eller någon annan att han framdeles blir skyldig att betala ersättning som han, om ersättningen skulle ha betalats före fondens fördelning, kunde ha krävt att skall betalas ur begränsningsfonden enligt 1 mom., kan domstolen bestämma att tillräckliga medel skall avsättas för detta så att han senare kan framställa sina krav mot fonden.

Har en fartygsägare frivilligt erlagt kostnader eller lidit skada med anledning av förebyggan-

de åtgärder, har han samma rätt till ersättning ur begränsningsfonden som en annan skadelidande.

9 §

Verkan av en begränsningsfond

Har en begränsningsfond upprättats enligt 6 § och är det inte fråga om ett fall som avses i 5 § 2 mom. ansvarar fartygsägaren inte med annan honom tillhörig egendom för skadestånd som kan krävas bli utbetalt ur begränsningsfonden. Vad detta moment stadgar gäller dock inte ränta eller rättegångskostnader.

Har egendom som tillhör fartygsägaren blivit föremål för kvarstad eller annan säkringsåtgärd för tryggnad av utsökning i fråga om en fordran för vilken betalning kan krävas endast ur begränsningsfonden, skall kvarstaden eller säkringsåtgärden av annat slag upphävas när begränsningsfonden har upprättats. Har fartygsägaren ställt säkerhet för att undvika en sådan åtgärd, skall säkerheten återställas till honom.

Om en begränsningsfond har upprättats i en annan konventionsstat, tillämpas 1 och 2 mom. endast om den skadelidande har rätt att föra talan vid den domstol eller myndighet som förvaltar fonden och han har möjlighet att av fondens medel få ut den andel som tillkommer honom.

10 §

Försäkringsplikt för finska fartyg

Ägaren av ett finskt fartyg som transporterar mer än 2 000 ton beständig olja som bulklast skall ta och vidmakthålla försäkring eller ställa säkerhet som täcker fartygsägarens ansvar enligt detta kapitel eller motsvarande lagstiftning i en annan konventionsstat intill det ansvarsbelopp som anges i 5 § 1 mom. Staten är dock inte skyldig att ta försäkring eller ställa säkerhet.

En försäkring eller säkerhet som avses i 1 mom. skall godkännas av en myndighet så som närmare stadgas genom förordning.

Då fartygsägaren har fullgjort sin skyldighet enligt 1 mom., har han rätt att av den myndighet som godkänner försäkringen eller säkerheten erhålla ett certifikat som visar detta. För fartyg som tillhör staten utfärdar ovan nämnda myndighet certifikat som visar att finska staten äger fartyget och att dess ansvar är täckt intill det belopp som anges i 5 § 1

mom. Certifikatet skall medföras ombord på fartyget och en kopia därav deponeras hos sjöfartsverket.

Närmare stadganden om certifikat som avses i 3 mom. utfärdas genom förordning.

11 §

Försäkringsplikt för utländskt fartyg

För ett utländskt fartyg som anlöper en finsk hamn eller nyttjar en hamnanläggning på finskt vattenområde och som härvid transporterar mer än 2 000 ton beständig olja som bulklast skall finnas en försäkring eller säkerhet som täcker fartygsägarens ansvar för skador som avses i detta kapitel intill det belopp som anges i 5 § 1 mom. Detta gäller inte statsägda fartyg.

Ett fartyg som avses i 1 mom. skall ombord medföra ett certifikat som visar att en sådan försäkring eller säkerhet som avses i 1 mom. är i kraft. Om fartyget inte är registrerat i någon konventionsstat får certifikat utfärdas av den myndighet som avses i 10 § 3 mom. Om fartyget är statsägt skall ombord medföras ett certifikat som visar att staten i fråga äger fartyget och att dess ansvar är täckt intill det belopp som anges i 5 § 1 mom.

Närmare stadganden om certifikat som avses i 2 mom. utfärdas genom förordning.

12 §

Ersättningskrav mot försäkringsgivaren

Den som är berättigad till ersättning har rätt att rikta ersättningskrav som grundar sig på försäkring som avses i 10 och 11 §§ direkt mot försäkringsgivaren.

Försäkringsgivaren är dock inte ansvarig för skadan i de fall som avses i 3 § 2 mom. eller då fartygsägaren själv uppsåtligt har orsakat skadan. Försäkringsgivarens ansvar överstiger inte i något fall det ansvarsbelopp som anges i 5 § 1 mom.

Försäkringsgivaren kan för att befria sig från ansvarighet mot någon annan än fartygsägaren åberopa endast omständigheter som avses i 2 mom.

13 §

Försäkringsskydd

Har en försäkringsgivare inte gjort något annat förbehåll, gäller försäkringen till förmån för fartygsägaren i fråga om hans ansvar enligt

detta kapitel eller motsvarande lagstiftning i en annan konventionsstat.

14 §

Annan säkerhet

Vad 12 och 13 §§ stadgar om försäkring tillämpas på motsvarande sätt på sådan säkerhet som avses i 10 och 11 §§.

15 §

Övervakning av försäkringsplikten

Genom förordning stadgas om övervakningen av att 10 och 11 §§ iakttas och om övervakningsmyndigheten.

Övervakningsmyndigheten har rätt att förbjuda ett fartygs avgång och avbryta dess resa om fartyget inte medför certifikat som krävs enligt 10 eller 11 §.

16 §

Tillämpning av lagen i vissa fall

Stadgandena i detta kapitel gäller inte krigsfartyg eller andra fartyg som vid tiden för olyckan ägs eller brukas av en stat och som används uteslutande för andra än kommersiella ändamål. Har ett sådant fartyg orsakat en oljeskada i Finland eller i området motsvarande Finlands ekonomiska zon eller har förebyggande åtgärder vidtagits, tillämpas dock stadgandena i 1 och 3—5 §§, 19 kap. 1 § 1 mom. 7 punkten och 4 mom. samt 21 kap. 3 a § 3 och 4 mom.

Har ett fartyg som inte omfattas av stadgandena i 1 mom. och 2 § 1 mom. orsakat en oljeskada i Finland eller i området motsvarande Finlands ekonomiska zon eller har förebyggande åtgärder vidtagits, tillämpas stadgandena i 1 §, 2 § 4 mom., 3 § och 8 § 3 mom. i detta kapitel samt 19 kap. 1 § 1 mom. 7 punkten och 4 mom. samt 21 kap. 3 a § 3 och 4 mom. Dessa stadganden tillämpas även när en oljeskada har orsakats av annan än beständig olja. I fråga om fartygsägarens rätt att begränsa sitt ansvar i dessa fall tillämpas 9 kap. Ansvarsbeloppet bestäms enligt 9 kap. 5 §.

17 §

Ansvar för en oljeskada på det öppna havet

Orsakar ett fartyg som har konstruerats eller

anpassats för att transportera beständig olja som bulklast en oljeskada i någon annan stat än en konventionsstat eller en sådan stats ekonomiska zon eller på öppna havet, kan ansvaret för skadan begränsas till det belopp som anges i 5 § 1 mom. Ansvarsbeloppet gäller härvid även kostnader för förebyggande åtgärder.

I fråga om begränsningen av ansvaret gäller i övrigt i tillämpliga delar vad som stadgas i 8 § 3 mom. i detta kapitel, samt i 9 kap., 19 kap. 1 § 1 mom. 7 punkten och 4 mom. samt 21 kap. 3 a § 3 och 4 mom. Upprättas en begränsningsfond skall den uppgå till det ansvarsbelopp som avses i 1 mom. och på den skall tillämpas stadgandena i 12 kap. Utgör begränsningsfonden enligt 9 kap. 8 § hinder för kvarstad, någon annan säkringsåtgärd eller utsökning, skall dessutom 4 § 2 och 3 mom. tillämpas.

18 §

Hänvisningsstadganden

Om preskription av fordran med anledning av en oljeskada stadgas i 19 kap. 1 §.

Om behörig domstol i ärenden som gäller ansvar för oljeskada stadgas i 21 kap. 3 a §.

Om verkställighet av en utländsk dom i mål om ersättning för oljeskada och om verkan av en i utlandet upprättad begränsningsfond på verkställigheten av en dom som getts i Finland i ett mål angående oljeskada stadgas i 22 kap. 6 och 7 §§.

Angående rätten att utfå ersättning från den internationella oljeskadefonden för skada som orsakats genom oljeförorening stadgas i lagen om godkännande av 1992 års ändringsprotokoll till 1971 års internationella konvention om upprättande av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja och tillämpning av vissa bestämmelser i konventionen (424/96).

12 kap.

Begränsningsfond och begränsningsmål

1 §

Kapitlets tillämpningsområde

Stadgandena i detta kapitel gäller begränsningsfonder som upprättas enligt 9 kap. 7 § (*begränsningsfond*) och i tillämpliga delar en

sådan begränsningsfond som upprättas enligt 10 kap. 6 §.

2 §

Fondens storlek

En begränsningsfond som upprättas för oljeskada skall motsvara ansvarsbeloppet enligt 10 kap. 5 §.

19 kap.

Preskription av fordringar

1 §

Preskription av fordringar

Talan om erhållande av betalning för följande fordringar, oberoende av om ansvarigheten är begränsad eller obegränsad, skall väckas

7) för fordran på ersättning för en oljeskada enligt 10 kap. inom tre år från skadans uppkomst.

I det fall som avses i 1 mom. 7 punkten får talan dock inte väckas efter det sex år förflutit från dagen för olyckan eller, om skadan förorsakats av en serie händelser, från den dag då den första av dessa inträffade.

20 kap.

Straffstadganden

9 a §

Försummelse av skyldigheten att försäkra fartyg som transporterar olja

Den som försummar i 10 kap. 10 eller 11 § avsedd försäkringsplikt eller skyldighet att ställa säkerhet, skall för *försummelse av skyldigheten att försäkra fartyg som transporterar olja* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

För samma gärning döms även en redare som låter använda ett fartyg för sjöfart, trots att han insett eller bort inse att försäkringsplikten inte har fullgjorts. Detsamma gäller den som i fartygsägarens ställe handhar fartygets drift samt fartygets befälhavare.

9 b §

Försummelse av skyldigheten att medföra försäkringscertifikat

Medförs inte ett certifikat som avses i 10 kap. 10 eller 11 § ombord på ett fartyg, skall fartygets befälhavare för *försummelse av skyldigheten att ombord medföra certifikat om försäkring av fartyg som transporterar olja* dömas till böter.

21 kap.

Laga domstol och rättegång i sjörättsmål

3 a §

Behörig domstol vid oljeskada

Talan om ersättning enligt 10 kap. kan väckas vid finsk domstol endast om oljeskadan har uppkommit i Finland eller inom det i 1 § 10 punkten i nämnda kapitel avsedda området motsvarande Finlands ekonomiska zon eller förebyggande åtgärder har vidtagits för att förhindra eller begränsa sådan skada i Finland eller inom ovan nämnda område.

Om talan med stöd av 1 mom. kan väckas vid finsk domstol kan talan om ersättning för annan oljeskada orsakad av samma olycka väckas vid samma domstol.

En sådan talan om ersättning för oljeskada som med stöd av 1 och 2 mom. kan väckas vid finsk domstol handläggs vid Helsingfors tingsrätt.

Om en begränsningsfond som avses i 10 kap. 6 § har upprättats i Finland och fartygsägaren eller försäkringsgivaren mot vilken talan förs i Finland eller i en annan konventionsstat har rätt att begränsa sitt ansvar, handlägger Helsingfors tingsrätt de frågor som avser begränsningsfondens fördelning mellan de ersättningsberättigade.

22 kap.

Verkställighet

6 §

Verkställighet av utländsk dom i mål om ersättning av oljeskada

Om en dom i ett mål om ersättning för oljeskada har meddelats i en annan konventionsstat och där vunnit laga kraft och där är

verkställbar skall domen, om inte något annat följer av 10 kap. 9 § eller 21 kap. 3 a § 4 mom., verkställas i Finland utan ny behandling av saken, såframt domstolen i konventionsstaten i fråga enligt 1992 års ansvarighetskonvention har varit behörig att avgöra målet. Skyldighet att verkställa utländsk dom föreligger dock inte om det ansvarsbelopp som gäller för fartygsägaren därigenom skulle överskridas.

Ansökan om verkställighet skall göras hos Helsingfors hovrätt och till ansökan skall fogas

1) domen i original eller kopia som styrkts av behörig myndighet,

2) förklaring av en behörig myndighet i den stat där domen meddelats, att domen avser ersättning enligt 1992 års ansvarighetskonvention, samt att den har vunnit laga kraft och kan verkställas i nämnda stat, samt

3) om ovan nämnda handlingar är avfattade på annat språk än finska eller svenska, på tjänstens vägnar styrkt översättning av dem till finska eller svenska.

Handlingar som nämns i 2 mom. 1 och 2 punkten skall vara försedda med bevis om att de utfärdats av en myndighet som är berättigad att utfärda sådana handlingar. Beviset utfärdas av den finska beskickningen eller av den högsta myndigheten inom justitieförvaltningen i den stat där domen meddelats.

Ansökan om verkställighet får inte bifallas utan att motparten har getts tillfälle att yttra sig om ansökan.

Bifalls ansökan, verkställs domen på samma sätt som en finsk domstols laga kraft vunna dom, om inte högsta domstolen på grund av ändringsansökan bestämmer något annat.

7 §

Verkan av en utomlands upprättad begränsningsfond på verkställigheten

Har en begränsningsfond som avses i 1992 års ansvarighetskonvention upprättats i en annan konventionsstat enligt där gällande lagstiftning och har fartygsägaren eller försäkringsgivaren mot vilken talan om ersättning väckts vid finsk domstol rätt att begränsa sitt ansvar, skall domstolen bestämma att domen kan verkställas först efter det att frågorna om begränsningsfondens fördelning har avgjorts i vederbörande stat enligt dess lagstiftning.

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Under den tid den 1969 ingångna konventionen om civilrättslig ansvarighet för skada orsakad av förorening genom olja (FördrS 80/80) är i kraft för Finlands del skall i fråga om ansvarigheten för en oljeskada stadgandena

i lagen om ansvarighet för oljeskador förorsakade av fartyg (401/80) tillämpas utöver eller i stället för denna lag, om inte något annat stadgas i lagen om upphävande av lagen om ansvarighet för oljeskador förorsakade av fartyg (422/96).

Helsingfors den 13 oktober 1995

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Trafikminister *Tuula Linnainmaa*

462/96

Lag**om ändring av 20 kap. 9 § sjölagen**

Given i Nådendal den 20 juni 1996

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 20 kap. 9 § 1 och 2 mom. sjölagen av den 15 juli 1994 (674/94), sådana de lyder i
lag av den 17 mars 1995 (369/95), som följer:

20 kap.

Straffstadganden

9 §

*Fartygssäkerhetsförseelse och förseelse som
innebär äventyrande av fartygssäkerheten*

Den som bryter mot stadganden eller bestämmelser som utfärdats med stöd av 1 kap. 8 eller 8 a §, eller artiklarna 4 och 5 i rådets förordning (EG) nr 3051/95 om säkerhetsorganisation för roll-on/roll-off-passagerarfartyg (ro-ro-fartyg), skall, om inte strängare straff för gärningen stadgas i någon annan lag, för *fartygssäkerhetsförseelse* dömas till böter.

Den som uppsåtligen eller av grov oakt-
samhet bryter mot stadganden eller bestämmelser som utfärdats med stöd av 1 kap. 8 eller 8 a §, eller artiklarna 4 och 5 i rådets förordning om säkerhetsorganisation för roll-on/roll-off-passagerarfartyg (ro-ro-fartyg), så att gärningen är ägnad att äventyra fartygssäkerheten, skall för *förseelse som innebär äventyrande av fartygssäkerheten* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1996.

Nådendal den 20 juni 1996

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Trafikminister Tuula Linnainmaa